

Reflexe / Filosofie

Na rozdíl od odborných věd, které musí při všech pokrocích zůstat věrny svým základům (jež však v rámci své kompetence nejsou s to podrobit dostačující kontrole), filosofie obrací svou reflexi vždy znovu také vůči svým vlastním východiskům, základům a předpokladům – a tím sama sebe také vždy znovu problematizuje. Vzniká tudíž otázka, jak tuto nejen okolnost, ale přímo nezbytnou náležitost každého opravdového filosofování skloubit s požadavkem smysluplné myšlenkové práce, bez níž rovněž filosofie není možná ani myslitelná. Řešení vidím v přísném rozlišení mezi formálním a někdy až protismyslným „dotazováním“, které vykazuje až dětinské známky nevěcnosti resp. malého zájmu o „věc“, a mezi dotazováním, které do problematiky vnáší vyšší nároky na pojmovou přesnost a myšlenkovou náročnost. Filosofie ovšem i tentomoment musí podrobovat své reflexi, ale nezbyvá jí nic jiného, než tuto zásadu „vyšší náročnosti“ přijmout a v reflexi ji jenom prosvětlovat a vyjasňovat. Sama reflexe je možná jen na základě LOGU a v jeho rámci.

(Berlín, 930724-1.)